

adskillige Syersker ikke alene er Lønnens Utilstrækkelighed, der danner den væsentligste Grund til Klage, men at Arbejdsdagens Længde med dens nedbrydende Følger for Helbred og Sindstilstand fortjener nok saa stor Paaagtning. Der gives Kvinder, som er ialtfald nogenledes fornøjede med den Løn, de opnaar — man maa jo ved Sammenligning med mandlige Arbejderes Løn erindre, at det som oftest ikke drejer sig om Familjeforsørgere — men hvis Hovedklage gaar ud paa, at de for at opnaa Lønnen maa præstere et overanstrengende, nervesvækkende Arbejde. For dem vilde det være af den allerstørste Betydning, om hver af deres Arbejdstimer havde en saadan Værdi, at de kunde faa den nuværende Løn ved en Arbejdstid, der svarede mere til Sundhedslærens Fordringer.

For at undgaa en Misforstaaelse, der saa let indsniger sig overfor dem, der arbejder for en enkelt Reform paa et vigtigt Omraade, vil jeg tilføje — overfor de fleste af Tilhørerne er Tilføjelsen forhaabentlig overflødig — at vi selvfølgelig ingenlunde anser Fagundervisningen for at være et Universalmiddel, hvorved alle de uheldige Forhold indenfor Faget kan ophæves. — Jeg har allerede omtalt Overfyldningen i Faget som en medvirkende Aarsag til den bestaaende Tilstand, og en lettere Adgang til andre Erhverv som et af de Midler, der i denne Henseende vil bringe nogen Forbedring. Vi véd endvidere, at der tiltrænges mange andre Reforme, som der ikke her er nogen Anledning til at komme ind paa. Og vi glemmer ikke, hvad der allerede ad andre Veje er udrettet. Enhver, der beskæftiger sig med Syerskernes Kaar, kan f. Eks. ikke undlade at mindes hvad der paa dette Omraade er virket af den fornylig afdøde *L. J. Brandes* og de Mænd og Kvinder, der har arbejdet sammen med ham. Men vi mener at ifølge de anførte Grunde vil en forbedret Fagundervisning være et af de Midler, der kan virke til en ikke ringe Bedring. Endelig véd vi naturligvis meget vel, at det Foretagende, vi kan bringe i Stand, kun er et lille Skridt paa Banen, men vi haaber, at det maa være en Begyndelse, hvoraf noget større og betydningsfuldere efterhaanden kan udvikle sig.

Til Slutning nogle Ord om, hvorledes vi med de beskædne Midler, der staar til vor Raadighed har tænkt os Sagen realiseret i Hovedtrækkene. Den Skole, der tænkes oprettet, maa være en Dagskole. Om en Aftenskole, saaledes som den eksisterer i nogle Fag, kan der paa dette Omraade aldeles ikke være Tale. En Syerske er efter sin daglige Gerning for træt og udslidt, til at hun med noget Udbytte kan deltage i en Syundervisning. At adskillige Syersker med en paaskønnelsværdig Flid og Udholdenhed